

den og Nordbanegaarden, og der bygges en ny central Hovedbanegaard Syd for Vesterbrogade, omtrent lige over for Frihedsstøtten. Sporene og Perronen ved denne ny Banegaard sænkes i samme Forhold som Regeringsforslagets Station. Saa gaar Planen ud paa, at alle personførende Linier, der berøre Kjøbenhavn, samles i en fire-sporet Linie. Denne gaar fra Centralstationen mod Vest gennem Valby Bakke og Vigerslev mod Roskilde, og mod Nord gaar den i en Tunnel under Vesterbrogade, ad Boulevarden efter Østerbro og videre til Hellerup. De nuværende Personlinier Nørrebro, Frederiksberg og Hellerup nedlægges som saadanne, men beholdes til Godstrafikken. Altsaa, Trafikken fra Frøhavnen og Nord fra over Hellerup vil kunne samles paa Nordbanen og derfra gaa ad Frederiksberg og Valby til Centralstationen. Efter dette Forslag behøver der ikke at oprettes nogen ny Godslinie, og den projekterede Ringbane for Nærtrafikken bortfalder. Forslaget gaar endvidere ud paa, at disse Godslinier ikke løftes ud af Niveau, hvorimod dette sker med de personførende Linier, saa at alle Gader og Veje, der skæres af Banen, komme til at gaa enten over eller under Banen. Man maa gaa ud fra, at naar man blot faar 4 saadanne Spor fra Centralstationen ad Boulevarden til Østerbro, vil Kjøbenhavns Publikum ikke faa saa bekvem en Adgang til Persontrafikken som nu. Men den elektriske Sporvejsdrift har jo taget et vældigt Opsving i Kjøbenhavn, og det er Mening, at der skal oprettes flere mindre Stationer, som navnlig skulle ligge paa de Punkter, hvor de elektriske Sporveje have Hovedrouter. Centralstationen kommer til at ligge paa en Plads, hvor der er en Hovedroute for Sporvejene. Mod Vest tænkes mindre Stationer lagte ved Enghavevej og Valby, mod Nord en ved Hjørnet af Frederiksborggade og Boulevarden, fremdeles en paa Østerbro og en ved Svanemøllen. Der bliver saaledes let Adgang til denne Trafik. Det er i Hovedtrækkene, hvad dette Forslag gaar ud paa, men dersom Planen gennemføres, og det skulde vise sig, at Udviklingen blev saa stor, at denne Linie ikke vilde være i Stand til at besørge Persontrafikken, vil det være meget let straks at foretage en Udvidelse. Det kan jo ske paa den Maade, at Godslinien, altsaa Frederiksberg—Nørrebro—Hellerup-Linien, straks gjordes disponibel til Persontrafik. Selvfølgelig vil det da være nødvendigt at skaffe en ny ydre Godslinie,

men det ligger langt ude i Fremtiden, det vil ikke blive nødvendigt i mange Aar. Den ny Plan, jeg her hentyder til, er projekteret til en Sum af 24 Mill. Kr. Men hvad den endelige Udgift for Statskassen vil blive, er noget, vi ikke kende. Det vil for en meget stor Del komme til at afhænge af, hvorledes det vil lykkes at afhænde de frigjorte Arealer. Det er imidlertid, vil man se, en betydelig Reduktion af det foreliggende Forslag.

Jeg har endnu en Bemærkning at gøre til den højtærede Minister, men jeg skal bemærke, at den Udtalelse, som jeg her agter at komme med, sker ikke paa Udvalgets Vegne, blot som mit eget personlige Ønske. Dersom den højtærede Minister ved Overvejelse og Undersøgelse i Løbet af Sommeren skulde komme til det Resultat, at det vilde være rigtigt igen i den kommende Samling at forelægge for Rigsdagen et Lovforslag, enten i Lighed med Regeringsforslaget eller i Overensstemmelse med den Tanke, som der er hentydet til i Betænkningen, vil jeg meget ønske, at den højtærede Minister da vil lade Planerne angaaende Opførelse af de saakaldte Banegaarde, navnlig Centralbanegaarden, udføre saaledes, at de bleve byggede som lette Banegaarde. Jeg mener ikke, at der, naar man skal bygge Banegaarde, er nogen Grund til at opføre store, kostbare, monumentale Bygninger. Vi have i saa Henseende et sørgeligt Eksempel i Banegaarden ved Helsingør. Det, som er Hovedsagen og som maa kræves af en Banegaard, er, at Adgangen er bekvem, og at den er indrettet saa praktisk, at Publikum vil have let ved at finde sig til Rette. Dette er Hovedsagen med Hensyn til en Banegaard, ikke, at den er kostbar og flot. Jeg mener derfor, at det vil være rigtigt, at Overslagene blive udarbejdede i Retning af, at Banegaardene kunne bygges som lette Banegaarde. Hermed skal jeg slutte.

Ministeren for offentlige Arbejder
(C. Hage): Endskønt det af mig fremsatte Lovforslag ikke har vundet Udvalgets Tilslutning i den Skikkelse, hvori det er forelagt, er jeg dog Udvalget megen Tak skyldig for den Indstilling, som her foreligger. Spørgsmaalet om den endelige Løsning af Kjøbenhavns Personbanegaardsforhold er, som den ærede Ordfører med Rette har fremhævet, et vanskeligt og omfattende Spørgsmaal og et Spørgsmaal, som vil medføre en saa betydelig Udgift for Statskas-